

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/49/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3517010097
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2019:3517010097.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovanej C. J., L.. XX.XX.XXXX E. G., trestne stíhanej na slobode pre prečin sprenevery podľa § 2123 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), dňa 2. apríla 2019 na hlavnom pojednávaní v Novom Meste nad Váhom t a k t o

rozhodol:

Obžalovaná: C. J. O. R. Č. T. M. E. Á., L.. XX.XX.XXXX E. G.,
P. J. G. XXX, na slobode,

je vinná, že

ako zamestnanec v pracovnej pozícii ekonómka podnikateľskej činnosti na Strednej priemyselnej škole v L. C. L. E. L. J. A.. Č.. XX v čase od 01.01.2014 do dňa 31.03.2015 prevzala postupne od 62 ubytovaných hostí turistickej ubytovne patriacej D. E. L. C. L. E. finančnú hotovosť za ubytovanie na základe uzatvorenej Dohody o hmotnej zodpovednosti so zamestnávateľom D. G. Š. E. L. C. L. E. L. J. A.. Č.. XX zo dňa 02.01.2012, na základe ktorej prevzala hmotnú zodpovednosť za pokladničnú hotovosť a ceniny, a ktoré finančné prostriedky mala následne po zúčtovaní odvieť na účet zamestnávateľa D. G. Š. E. L. C. L. E. Y. L. J. A.. Č.. XX, pričom z takto prevzatej čiastky si finančné prostriedky vo výške 24 758,00 € ponechala pre vlastnú potrebu a neodviedla, čím spôsobila poškodenému D. G. Š. L. C. L. E. J. A.. Č.. XX, IČO: 161403, škodu vo výške 24 758,00 €, a to tak, že prijaté peniaze za ubytovanie na vrátnici neboli prevedené do účtovníctva a neboli vložené do pokladne:

za mesiac rok príjem do pokladne v Eurách príjem na vrátnici v Eurách príjem z vrátnice zaúčtovaný do pokladne v Eurách príjem z vrátnice NEzaúčtovaný do pokladne v Eurách

január 2014	441,70	2 547,40	444,00	2 103,40
február 2014	2 672,10	2 273,40	1 341,00	932,40
marec 2014	1 546,30	2 785,60	1 183,70	1 601,90
apríl 2014	1 299,80	3 194,16	819,10	2 375,06
máj 2014	1 760,90	2 891,66	1 047,50	1 844,16
jún 2014	2 153,00	2 630,16	1 075,80	1 554,36
júl 2014	4 085,24	3 843,16	2 111,50	1 731,66
august 2014	2 596,95	2 701,93	1 111,50	1 590,43
september 2014	2 919,10	4 364,03	1 775,80	2 588,23
október 2014	1 836,70	2 201,50	1 074,70	1 126,80
november 2014	1 838,20	2 337,20	1 202,50	1 134,70
december 2014	1 774,70	3 056,90	997,30	2 059,60
január 2015	637,00	2 240,70	374,00	1 866,70
február 2015	1 159,80	2 311,20	1 021,10	1 290,10
marec 2015	1 790,10	2 110,20	1 151,70	958,50
SPOLU	28 511,59	41 489,20	16 731,20	24 758,00

t e d a

- prisvojila si cudziu vec, ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

č í m s p á c h a l a

- prečin sprenevera podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 /jeden/ rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej podmiennečne odkladá výkon trestu odňatia slobody.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného zákona je obžalovaná povinná u h r a d i ť poškodenej D. G. Š., J. A.. Č.. XX, L. C. L. E., IČO: 161403, náhradu škody vo výške 24 758,- Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaná je trestne stíhaná pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom.

Súd vo veci vydal dňa 17.08.2017 trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovanú za vinnú v zmysle podanej obžaloby a uložil jej trest. Proti trestnému rozkazu podala obžalovaná prostredníctvom obhajcu v zákonnej lehote odpor. V nadväznosti na podaný odpor súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že medzi prokurátorom a obžalovanou nedošlo k zhode v otázke konania o dohode dohodu o vine a treste.

Po prednesení obžaloby prokurátorom a po zákonom poučení obžalovanej o jej právach a v intenciách § 257 Trestného poriadku vyhlásila obžalovaná, že je vinná. Následne súd prečítal obžalovanej otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom na všetky položené otázky odpovedala obžalovaná zhodne áno. Následne samosudca zistil stanovisko prokurátora a poškodeného. Prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovanej o vine prijať a navrhol vykonať dokazovanie k výroku o treste a náhrade škody. Poškodený sa k vyhláseniu obžalovanej nevyjadril. Nakoľko boli splnené procesné podmienky na prijatie vyhlásenia obžalovanej a jej vyhlásenie nebolo v rozpore s doteraz zhromaždenými dôkazmi, súd prijal jej vyhlásenie o vine a dokazovanie o skutku v rozsahu v akom sa priznala nevykonala a vykonal dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody. Súd na základe prijatého vyhlásenia obžalovanej o vine (pravdivosti vyhlásenia korešpondujú aj ostatné usvedčujúce dôkazy z prípravného konania, najmä výpovede poškodeného, svedkov, znalecký posudok W.. E. T. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie kontroling, a ostatné listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú vec najmä účtovné doklady, záznam o prijatých platbách od ubytovaných) uznal obžalovanú za vinnú po skutkovej ako aj právnej stránke v zmysle podanej obžaloby. Po právnej stránke konanie obžalovanej naplnilo všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, pretože si prisvojila cudziu vec (peniaze), ktorá jej bola zverená a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku - zavinenie, súd posúdil konanie obžalovanej podľa 15 písm. a) Trestného zákona ako trestný čin spáchaný v priamom úmysle. Svojím konaním obžalovaná porušila záujem spoločnosti na ochrane vlastníckeho práva a majetku fyzických a právnických osôb.

Následne bolo vykonané dokazovanie k výroku o treste a náhrade škody.

Z výpovede poškodeného C.. G. O. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že škoda bola vyčíslená a potvrdená správou z kontroly Trenčianskeho samosprávneho kraja. Škoda bola vyčíslená na základe kontroly týkajúcej sa financií na turistickej ubytovni. Škody vznikla tak, že obžalovaná neodovzdávala finančné prostriedky do pokladnici. Ohľadne náhrady škody bola uzatvorená dohoda o náhrade škody so splátkovým kalendárom, ale termíny nedodržala. Dohoda bola uzatvorená dobrovoľne. Najprv sa jej výška nezдалa, na druhý deň s ňou súhlasila a dohodli splátkový kalendár. Následne bol ukončený pracovný pomer. Dohodu nedodržala, lebo nič neuhradila a na základe toho podal trestné oznámenie. Žiada náhradu škody 26 113,34 Eur. Ku dňu hlavného pojednávania nebola uhradená žiadna čiastka z náhrady škody.

Na hlavnom pojednávaní bol prečítaný so súhlasom obžalovanej a prokurátora znalecký posudok W.. E. T. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie kontroling, č. 3/2016, z ktorého záverov vyplynulo, že za obdobie od 01.01.2014 do dňa 31.03.2015 vychádzajúc z pokladničnej knihy a knihy záznamov z vrátnice za sledované obdobie bol objem reálne uhradených finančných prostriedkov ubytovanými hosťami 53 269,59 Eur. Objem finančných prostriedkov, ktoré boli ubytovanými uhradené, ale nezaúčtované do pokladničnej knihy je 24 758 Eur a predstavuje škodu, ktorá vznikla ubytovaciemu zariadeniu z dôvodu čiastočného a celkového nezaúčtovania finančných prostriedkov prevzatých od ubytovaných za sledované obdobie.

Na hlavnom pojednávaní boli oboznámené prečítaním listinné dôkazy a to pracovná zmluva medzi D. M.Á. Š. J. XX, L. C. L. E. S. M. C. J., dohoda o hmotnej zodpovednosti medzi nimi, dohoda o náhrade škody spôsobnej zamestnancom pri plnení prac. povinností medzi poškodenou a obžalovanou, žiadosť o skončenie prac. pomeru, správa Trenčianskeho samosprávneho kraja - zistené nedostatky z kontroly na základe podnetu, zápisnica o pojednávaní vedenom na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom 12Cpr/1/2016, odpis z registra trestov obžalovanej, výpis z registra priestupkov obžalovanej, pripojený spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12Cpr/1/2015 a pripojený spis Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10Cpr/13/2017.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 12Cpr/1/2015 vyplýva, že vo veci žalobcu C. J. a žalovaného Stredná priemyselná škola Nové Mesto nad Váhom o určenie neplatnosti dohody o náhrade škody súd rozsudkom zo dňa 01.12.2016 zamietol žalobu v celom rozsahu. Proti rozsudku podala obžalovaná odvolanie. Odvolací súd - Krajský súd v Trenčíne, rozsudkom zo dňa 17.01.2019, sp. zn. 19CoPr/4/2018, rozsudok prvej inštancie potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.02.2019.

Zo spisu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 10Cpr/13/2017 vyplýva, že vo veci žalobcu Stredná priemyselná škola Nové Mesto nad Váhom a žalovaného C. J. o zaplatenie istiny 26 113,34 Eur s príslušenstvom titulom náhrady škody bola dňa 07.03.2017 podaná žaloba. Uznesením zo dňa 25.10.2018, právoplatné dňa 06.11.2018, súd prerušil konanie do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/49/2017.

Podľa odpisu z registra trestov zo dňa 28.03.2019 obžalovaná nemá žiadne záznamy v registri trestov.

Podľa odpisu z registra priestupkov zo dňa 28.03.2019 obžalovaná nemá evidované žiadne priestupky.

Na hlavnom pojednávaní boli vykonané ďalšie dôkazy ako to vyplýva zo zápisnice z hlavného pojednávania.

* * * * *

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd identifikoval tri poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona - vedenie riadneho života, nakoľko pred spáchaním žalovaného trestného činu nebola súdne trestaná, ani postihnutá za priestupok a miesta bydliska j kladne hodnotená.

Druhá poľahčujúca okolnosť je, že obžalovaná sa priznala ku skutku v podobe vyhlásenia viny za spáchaný skutok a svoje konanie oľutovala [§ 36 písm. l) Trestného zákona]. Súčasne v dôsledku prijatého vyhlásenia o vine priznal súd obžalovanej i tretiu poľahčujúcu okolnosť a to, že napomáhala pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom [§ 36 písm. n) Trestného zákona]. U obžalovanej súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaná doposiaľ nebola súdne trestaná a ani nie sú známe žiadne iné okolnosti alebo skutočnosti, ktoré by nasvedčovali, že by doterajším životom sa dostala do iného rozporu so zákonom okrem prejednávaneho prípadu. Je vydatá, má tri deti a v kontexte so správami o povesti možno konštatovať, že osoba obžalovanej nie je kriminálne narušená, u ktorej by nebol predpoklad nápravy a možno teda konštatovať, že žalovaný skutok je ojedinelým vybočením z inak riadne vedeného života obžalovanej. Súd je presvedčený, že i samotné trestné stíhanie obžalovanej a verejné prejednanie vecí na hlavnom pojednávaní je určitou sankciou pre obžalovanú a môže mať pozitívny a preventívny účinok pred páchaním ďalšej trestnej činnosti. Preto pri úvahách o druhu a výmere trestu, berúc na zreteľ vyššie uvedené skutočnosti ako aj to, že v danom prípade ide o prečin, vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy obžalovanej, dospel súd k záveru, že trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom nie je potrebný a uložil jej podmienený trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby vo výmere 1 rok so skúšobnou dobou 18 mesiacov. K návrhu prokuratúry na uloženie trestu zákazu činnosti sporejnej s hmotnou zodpovednosťou súd uvádza, že vo vyššie citovanom trestnom rozkaze súd neukladal trest zákazu činnosti. Po doručení trestného rozkazu prokuratúra odpor nepodala, odpor podal len obžalovaná prostredníctvom obhajcu. Po vykonaní hlavného pojednania a dokazovania na ňom sa v nijakom smere nezmenila dôkazná situácia v neprospech obžalovanej. Naopak k jednej poľahčujúcej okolnosti pribudli ďalšie dve. Vzhľadom na jednoznačnú prevahu poľahčujúcich okolností, neexistenciu priťažujúcich okolností, nepodanie odporu v neprospech obžalovanej prokuratúrou, povahu a spôsob spáchania skutku, nezmenené okolnosti prípadu a osobné pomery obžalovanej, nevidí súd dôvod na zmenu svojho názoru čo do druhu a výmery trestu odňatia slobody a neuloženia trestu zákazu činnosti spočívajúci v zákaze činnosti sporejnej s hmotnou zodpovednosťou. Súd vyjadruje presvedčenie, že podmieneným trestom odňatia slobody bude naplnený účel trestu, nakoľko sledovaním správania obžalovanej v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia je možné pôsobiť na jej správanie tak, aby sa ďalšej trestnej činnosti nedopustila. Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, kedy na premenu trestu postačí niekoľko priestupkov, hoci aj na úseku dopravy, je trestom pomerne prísny a hrozba premeny podmieneného trestu na nepodmienený je postačujúca na nápravu páchatel'a.

Súd považuje za potrebné poučiť obžalovanú o inštitúte podmieneného odsúdenia. Ten kladie dôraz v prvom rade na resocializačnú povahu trestnoprávných noriem, ktorého podstatou je, že súd vynesie odsudzujúci rozsudok alebo trestný rozkaz a uloží trest odňatia slobody, ale výkon tohto trestu odloží páchatel'ovi trestného činu pod tou podmienkou, že v priebehu určenej skúšobnej doby sa bude riadne správať a bude plniť povinnosti uložené súdom. To znamená, že obžalovaná bude v priebehu skúšobnej doby dodržiavať právny poriadok, základné normy občianskej spoločnosti a nebude sa dopúšťať trestných činov, priestupkov a iných deliktov a v neposlednom rade bude plniť súdom uložené povinnosti a obmedzenia.

Skúšobná doba začne plynúť obžalovanej prvým dňom po právoplatnosti tohto rozsudku. V prípade, že sa v priebehu skúšobnej doby dopustí obžalovaná akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdená, alebo i v prípade spáchania akýchkoľvek priestupkov (t. j. aj dopravných), zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienený. V prípade, ak bude obžalovaná viesť v skúšobnej dobe riadny život a vyhovie bezo zvyšku všetkým v rozsudku uloženým podmienkam, súd vysloví, že sa o s v e d č í l a; ináč rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že si trest v y k o n á.

Súd považuje za potrebné obžalovanú poučiť, že v prípade, ak spácha v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia úmyselný trestný čin, tak v prípade uznania viny, v zmysle § 49 ods. 2 Trestného zákona jej nebude možné za trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia podmienenčne odložiť výkon trestu odňatia slobody a reálne jej môže hroziť nepodmienený trest. Účelom trestu teda nie je len ochrana občanov pred páchaním trestných činov, ale aj výchovné pôsobenie na páchatel'a, ktoré má smerovať k tomu, aby v ďalšom živote viedol riadny život.

Takto uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, motív jeho konania, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov

v zmysle § 34 a nasl. Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život. Takto uložený trest je podľa súdu primeraným trestom z hľadiska generálnej ako aj individuálnej prevencie.

V rámci adhézneho konania bolo vykonané dokazovanie k výroku o náhrade škody. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil do skončenia dokazovania vo výške 26 113,34 Eur a na hlavnom pojednávaní si uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 24 758,- Eur. Obžalovaná na hlavnom pojednávaní čo do základu nárok poškodeného uznala, ale nie do výšky. Spisom tunajšieho súdu sp. zn. 10Cpr/13/2017 je preukázané, že na tunajšom súde je vedené konanie o náhradu škody pod sp. zn. 10Cpr/13/2017 o na zaplatenie náhrady škody vo výške 26 113,34 Eur s prísl. na základe žaloby zo dňa 28.02.2017, ktoré je však na základe uznesenia zo dňa 25.10.2018 prerušené. Poškodený si uplatnil v trestnom konaní dve rozdielne sumy z titulu náhrady škody. Súd v danom prípade aplikoval zásadu „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obvineného, a zaviazal obžalovanú na náhradu škody vo výške 24 758,- Eur, teda na sumu z dvoch uplatnených súm nižšiu, ktorá je preukázaná znaleckým posudkom W.. E. T. z odboru ekonómia a manažment, odvetvie controlling, č. 3/2016, ktorý je jasný, zrozumiteľný a o správnosti záverov znalkyne nevznikajú žiadne dôvodné pochybnosti. Súd vzhľadom na prebiehajúce civilné konanie o náhrade škody neodkázal poškodeného so zvyškom na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.